

Sygn. akt III Ca 564/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia SO Jacek Małodobry

Sędzia SO Urszula Kapustka

Sędzia SO Agnieszka Skrzekut (sprawozdawca)

Protokolant: insp. Jadwiga Sarota

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa P. O. (1), P. O. (2), M. O. (1), S. N.

przeciwko Skarbowi Państwa - Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu Lasom Państwowym Nadleśnictwo N.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu VII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Muszynie

z dnia 12 maja 2015 r., sygn. akt VII C 130/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

(...)

Sygn. akt III Ca 564/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12.05.2015r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu VII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Muszynie - zgodnie z mapą sporządzoną przez geodetę M. P. w dniu 19.02.2014 r., dotyczącą nieruchomości położonych w obrębie B. Gmina K. - wieś, ustalił wykaz zmian gruntowych :

- pgr (...) pow. 1.4802 ha dzieli się na(...) o pow. 0,8823 ha i (...) o pow. 0,5979 ha;

- pgr(...) o pow. 0,8823 ha i pgr (...)o pow. 2,8577 ha obj. Lwh(...)gm. kat. B. utworzyły dz. ewid. nr (...);

- pgr (...) o pow. 0,5979 ha obj. Lwh (...) gm. kat. B. utworzyła dz. ewid. nr (...);

oznaczenie pgr (...) i (...) anuluje się.

- dz. ewid. nr (...) o pow. 24,56 ha zmieniła konfigurację, powierzchnię i oznaczenie na dz. ewid. nr (...)

- dz. ewid. nr (...) o pow. 33,24 ha zmieniła konfigurację, powierzchnię i oznaczenie na dz. ewid. nr(...)(pkt I).

Ponadto zgodnie z mapą sporządzoną przez geodetę M. P. w dniu 19.02.2014 r., dotyczącą nieruchomości położonych w obrębie B. Gmina K. - wieś, ustalił wykaz zmian gruntowych:

- pgr (...) o pow. 1,6822 ha dzieli się na (...) o pow. 1,5915 ha i (...) o pow. 0,09070 ha;

- pgr (...) o pow. 0,9987 ha dzieli się na (...) o pow. 0,7877 ha i (...) o pow. 0,2110 ha;

- pgr (...) o pow. 0,4096 ha dzieli się na (...) o pow. 0,0483 ha i (...) o pow. 0,3613 ha;

- pgr (...) o pow. 0,0390 ha, pgr (...) o pow. 0,8722 ha, pgr (...) o pow. 0,0328 ha, pgr (...) o pow. 1,3345 ha, pgr (...) o pow. 1,5915 ha obj. Lwh (...) gm. kat. B. utworzyły dz. ewid. nr(...);

- pgr (...) o pow. 0,0427 ha, pgr (...) o pow. 0,1913 ha, pgr (...) o pow. 0,7877 ha, pgr (...) o pow. 0,0483 ha, obj. Lwh (...) gm. kat. B. utworzyły dz. ewid. nr (...);

- pgr (...) o pow. 0,6168 ha, pgr (...) o pow. 0,0229 ha, pgr (...) o pow. 0,0214 ha, pgr (...) o pow. 0,3101 ha, pgr (...) o pow. 0,1680 ha, pgr (...) o pow. 0,0909 ha, pgr (...) o pow. 0,0572 ha, pgr (...) o pow. 0,2210 ha, pgr (...) o pow. 0,1090 ha obj. Lwh (...) gm. kat. B. utworzyły dz. ewid. nr (...);

- pgr (...) o pow. 0,0697 ha, pgr (...) o pow. 0,4269 ha, pgr (...) o pow. 0,0729 ha, pgr (...) o pow. 0,1028 ha, pgr (...) o pow. 0,6649 ha, pgr (...) o pow. 0,3311ha obj. Lwh (...) gm. kat. B. utworzyły dz. ewid. nr (...);

oznaczenie pgr (...), (...) anuluje się.

- dz. ewid. nr (...) o pow. 35,43 ha zmieniła konfigurację, powierzchnię i oznaczenie na dz. ewid. nr (...).

- dz. ewid. nr (...) o pow. 28,47 ha zmieniła konfigurację, powierzchnię i oznaczenie na dz. ewid. nr (...)(pkt II).

Zgodnie z wykazem zmian gruntowych dla wsi B. gm. K., sporządzonym przez geodetę uprawnionego inż. J. S.:

- parcele gruntowe nr (...) i (...) obj. Lwh (...) weszły w skład działek leśnych(...) i (...) obj. KW (...);

- parcele gruntowe nr (...), (...), (...), (...), (...), (...). Lwh (...) weszły do działki leśnej (...) obj. KW (...);

- parcele gruntowe nr (...), (...),(...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz część parceli gruntowej nr (...). Lwh (...) weszły do działki leśnej nr (...) obj. KW (...);

- pozostała część parceli gruntowej nr (...). Lwh (...) oraz parcele gruntowe nr (...), (...), (...), (...). Lwh (...) weszły do działki leśnej nr (...) położonej we wsi K. gm. Ł. (pkt III);

Sąd Rejonowy uzgodnił treść księgi wieczystej (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Nowym Sączu X Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w Muszynie z rzeczywistym stanem prawnym, w ten sposób, że nakazał:

a/ odłączyć z w/w księgi wieczystej działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) o pow. 3,74 ha (powstała z podziału działki oznaczonej numerem ewidencyjnym (...)),

b/ odłączyć z w/w księgi wieczystej działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) o pow. 0,60 ha (powstała z podziału działki oznaczonej numerem ewidencyjnym (...)),

c/ odłączyć z w/w księgi wieczystej działki oznaczone numerami ewidencyjnymi: (...) o pow. 3,87 ha, (...) o pow. 1,07 ha, (...) o pow. 1,62 ha (wszystkie powstałe z podziału działki oznaczonej numerem ewidencyjnym (...)),

d/ odłączyć z w/w księgi wieczystej działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) o pow. 1,67 ha (powstałą z podziału działki oznaczonej numerem ewidencyjnym (...)),

e/ założyć dla tych działek, tj. (...) nową księgę wieczystą, w której w dziale II wpisać własność na rzecz: P. O. (1), M. O. (1), P. O. (2) i S. N. po ¼ części każdy z nich (pkt IV).

Zasądził nadto od pozwanego Skarbu Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo N. na rzecz powodów: P. O. (1), P. O. (2), M. O. (1) i S. N. kwotę 5 152 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt V).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Przedmiotem postępowania są nieruchomości położone w B., stanowiące lasy, oznaczone jako dz. ewid.: nr (...) o pow. 24,56 ha, nr (...) o pow. 33,24 ha, nr (...) o pow. 35,43 ha oraz nr (...) o pow. 28,47 ha, dla których prowadzona jest księga wieczysta o nr (...). W księdze wieczystej (...) prawo własności wpisane jest na rzecz Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwo N. na podstawie umowy darowizny i umowy ustanowienia służebności gruntowych Rep. A Nr (...) z dnia 06.06.2001r. sporządzonej przed notariuszem I. C. w K. oraz na podstawie art. 4 ust. 1, art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o lasach z dnia 28.09.1991r. (Dz. U. Nr 101, poz. 444 ze zm.). P. O. (1) był właścicielem następujących parcel gruntowych położonych w B.: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) obj. Lwł (...). P. O. (1) i jego żona P. O. byli właścicielami następujących parcel gruntowych położonych w B.: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...). Lwł (...). W dniu 2.07.1947 r. P. O. (3) wraz z rodziną zostali przesiedleni, pozostawili w B. nieruchomości stanowiące ich dotychczasową własność.

Postanowieniem z dnia 14.04.2003r. sygn. akt I Ns 39/03 Sąd Rejonowy w Złotorii stwierdził, że spadek po P. O. (1) nabyli: żona P. O. w ¼ części oraz zstępni: M. O. (2), P. O. (2), J. O. (1) i J. O. (2) po 3/16 części. Natomiast spadek po P. O. nabyli: M. O. (2), P. O. (2), J. O. (1) i J. O. (2) po ¼ części.

Z kolei postanowieniem z dnia 15.11.2012r. sygn. akt I Ns 714/11 Sąd Rejonowy w Złotorii zmienił postanowienie z dnia 14.04.2003r. w sprawie I Ns 39/03 w ten sposób, że stwierdził, iż spadek po P. O. (1) nabyli: żona P. O. w 1/2 części oraz zstępny M. O. (2) w ½ części. Natomiast spadek po P. O. nabył M. O. (2) w całości.

Natomiast na podstawie postanowienia z dnia 11.04.2013r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Bolesławcu sygn. akt I Ns 141/13, spadek po M. O. (2) nabyli powodowie: P. O. (1), M. O. (1), P. O. (2) i S. N. dzieci M. i N. po ¼ części każde z nich.

Decyzją z dnia 18.06.2008r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w N. znak: (...) stwierdziło nieważność orzeczenia Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w N. z dnia 15.06.1950 r. znak (...) w części dotyczącej przejęcia na własność Państwa nieruchomości ziemskiej położonej w gm. kat. B., stanowiącej w dacie przejęcia własność P. i P. O. (1).

Decyzją z dnia 19.09.2008r. SKO w N. (...) utrzymało w mocy powyższą decyzję znak (...), natomiast decyzją z dnia 09.02.2009r. znak (...), SKO w N. sprostowało oczywistą omyłkę w decyzji znak (...).

W ocenie Sądu Rejonowego, powództwo należało uwzględnić. Decyzją z dnia 18.06.2008r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w N. znak (...) stwierdziło bowiem nieważność orzeczenia Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w N. z dnia 15.06.1950 r. znak (...) w części dotyczącej przejęcia na własność Państwa nieruchomości ziemskiej położonej w gm. kat. B., stanowiącej w dacie przejęcia własność P. i P. O. (1). Decyzją z dnia 19.09.2008r. SKO w N. (...) utrzymało w mocy powyższą decyzję znak (...), natomiast decyzją z dnia 09.02.2009r. znak (...) w N. sprostowało oczywistą omyłkę w decyzji znak (...).

Zdaniem Sądu, powodowie w sposób dostateczny udokumentowali prawo własności parcel gruntowych należących do P. i P. O.. Odpisy z ksiąg gruntowych wsi B. uległy zniszczeniu w czasie II wojny światowej, zatem powodowie nie mieli możliwości przedłożyć innego dowodu aniżeli złożone arkusze posiadłości gruntowej, które z uwagi na ich szczegółowość (wymienienie poszczególnych parcel gruntowych wraz z powierzchnią oraz podanie liczby wykazu hipotecznego dla wymienionych parcel) są wystarczającym dowodem na prawo własności poprzedników prawnych wnioskodawców – P. i P. O..

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc z uwagi na to, iż żądanie objęte pozwem zostało uwzględnione w całości.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją pozwany, wnosząc o jego zmianę i oddalenie powództwa w całości, bądź o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu .

Żalący zarzucił naruszenie prawa procesowego, a to:

- art. 224 § 1 kpc - przez błędne przyjęcie, że rozpoznawana sprawa została dostatecznie wyjaśniona do rozstrzygnięcia, a tymczasem nie zostały przez Sąd przeprowadzone dowody istotne dla sprawy, w tym powołanie biegłego geodety, który dokonałby prawidłowego ustalenia wykazu zmian gruntowych, przedstawionych błędnie w prywatnym stanowisku geodety M. P., bez jednoczesnego uwzględnienia jakie parcele gruntowe objęte Lwł (...) utworzyły obecne działki ewidencyjne położone w B.;

- art. 232 w zw. z art. 233 § 1 kpc - polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów i oparcie wyroku wyłącznie na twierdzeniach powodów polegających na: niezasadnym pominięciu twierdzeń i słusznych wniosków Nadleśnictwa, w których wykazano, że nie jest możliwe podzielenie parcel gruntowych objętych w/w Lwł, a następnie zsynchronizowanie ich do obecnych działek ewidencyjnych, bowiem powodowie nie wykazali żadnych dokumentów potwierdzających ten stan; błędnym przyjęciu, że arkusze posiadłości gruntowej o liczbie porządkowej (...)i (...) z dnia 19.05.1941r. są wystarczającym dowodem na potwierdzenie, że poprzednik prawny P. O. (1) i jego żona P. O. byli właścicielami parcel gruntowych położonych w B., a w istocie arkusze te są jedynie zestawem informacji prowadzonej przez administrację podatkową o posiadaczu nieruchomości i z tego względu nie mogą one być wystarczającą podstawą przyjęcia, że powodowie w sposób dostateczny udokumentowali prawo własności parcel gruntowych, co dodatkowo narusza przepisy art. 10 ust, 1 ukwł; nieuzasadnionym nakazaniu odłączenia z księgi wieczystej (...) dz. ewid. nr(...) o pow. 3,74 ha; (...) o pow.0,60ha; (...) o pow. 3,87ha; (...) o pow.1,07ha; (...) o pow. 1,62ha; (...)o pow. 1,67ha i założenie dla tych działek nowej księgi wieczystej, w której mieliby w dziale II być wpisani powodowie.

Zarzucił nadto naruszenie prawa materialnego tj. art. 10 ust 1 ukwł.

Zdaniem apelującego doszło również do obrazy art. 102 kpc polegającej na niesłusznym obciążeniu Nadleśnictwa kosztami procesu, kosztami sporządzenia map projektowych w wysokości 3 321 zł, z pominięciem zasady słusznej ochrony interesów majątkowych Skarbu Państwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna, a podniesione w niej zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie.

Wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego oraz wnioski prawne wyciągnięte na ich podstawie, przyjmując je za własne.

W pierwszej kolejności należy ustosunkować się do zarzutów naruszenia prawa procesowego, na jakie wskazuje apelujący. Zarzuty te sprowadzają się do zakwestionowania wykazów zmian i wykazów synchronizacyjnych sporządzonych przez geodetę M. P., a które zostały przez Sąd Rejonowy dopuszczone jako dowód w sprawie i na których to m.in. oparł on swe rozstrzygnięcie. Należy podkreślić, iż wbrew twierdzeniom apelacji, w toku postępowania przed Sądem I instancji, pozwany nie kwestionował prawidłowości tej dokumentacji geodezyjnej. Z

treści odpowiedzi na pozew oraz stanowiska wyrażonego na rozprawach wynika, iż pozwany podnosił jedynie brak wykazania prawa własności przedmiotowych nieruchomości przez poprzedników prawnych powodów. W żadnym razie nie wskazywał natomiast, by dokumenty geodezyjne przedstawione przez powodów były wadliwe. W tej sytuacji, zarzuty pozwanego, iż Sąd powinien powołać biegłego geodetę w celu ustalenia prawidłowego wykazu zmian gruntowych, należy uznać za bezzasadne. Postępowanie w niniejszej sprawie toczy się w trybie procesu, gdzie obowiązuje zasada kontrydiktoryjności. W związku z tym, to na pozwanym ciążył obowiązek zgłoszenia stosownych wniosków dowodowych, w tym wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego geodety, czego nie uczynił. Brak jest natomiast jakichkolwiek podstaw, aby Sąd Rejonowy miał w tym przedmiocie działać z urzędu, tym bardziej, biorąc pod uwagę stanowisko pozwanego prezentowane podczas postępowania przed Sądem I instancji, o czym była mowa wyżej.

W ocenie Sądu Okręgowego, za niezrozumiałe należy uznać twierdzenia apelującego, iż nie jest możliwe dokonanie podziału parcel gruntowych, a następnie zsynchronizowanie ich do obecnych działek ewidencyjnych. Pozwany takiego stanowiska w żaden sposób nie uzasadnia. Zdaniem Sądu Okręgowego, w sytuacji, gdy w księdze wieczystej, której uzgodnienie dotyczy wpisane są działki ewidencyjne utworzone z parceli gruntowych pochodzących z różnych ciał hipotecznych, należących poprzednio do różnych właścicieli, działki te należało podzielić w taki sposób, by nowoutworzone swoją konfiguracją i powierzchnią odpowiadały dawnym parcelom gruntowym obj. lwh (...) należącym w przeszłości do poprzedników prawnych powodów.

Przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów, która sprowadzała się w istocie do oceny dokumentów, gdyż tylko na ich podstawie Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny sprawy, nie budzi zastrzeżeń.

Nie można, zdaniem Sądu Okręgowego przyjąć, by Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie dopuścił się naruszenia art. 10 ust. 1 ukwł. Zdaniem apelującego, przedstawione przez powodów dokumenty nie stanowiły wystarczającej podstawy do przyjęcia, że poprzednicy prawni powodów tj. P. O. (1) i jego żona P. O. byli właścicielami nieruchomości, co do których nastąpiło uwzględnienie powództwa. Z tym zarzutem Sąd Okręgowy zgodzić się nie może, podzielając stanowisko Sądu Rejonowego, iż w niniejszej sprawie okoliczności te zostały wykazane. Powodowie przedstawili arkusze posiadłości, z których wynika, że P. O. (1) i jego żona Paraska Oleśniewicz byli właścicielami szeregu parcel gruntowych szczegółowo opisanych w tym arkuszu. Co wymaga podkreślenia, w dokumentach tych wskazano liczbę kart księgi gruntowej, która obejmowała parcele gruntowe, a to lwh (...). Oznacza to, iż arkusze posiadłości nawiązywały bezpośrednio do stanu własności opisanych tam nieruchomości, a nie jedynie, jak podaje to apelujący, wskazywały osobę posiadacza. Z uwagi na fakt, iż dawne księgi gruntowe obejmujące przedmiotowe nieruchomości uległy zniszczeniu podczas działań wojennych, na co wskazuje informacja uzyskana z Wydziału Ksiąg Wieczystych, a co również wynika z treści orzeczenia Prezydium Rady Narodowej w N. z dnia 15.06.1950r., znak:(...) stanowiącego podstawę wpisu Skarbu Państwa jako właściciela nieruchomości, powodowie nie mieli możliwości przedstawienia odpisów z tych ksiąg gruntowych. Na wykazanie swojego następstwa prawnego po P. O. (1) i P. O. przedstawili natomiast stosowne postanowienia spadkowe, na podstawie których zostali uznani za spadkobierców w/w właścicieli.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w procesie opartym na treści art. 10 ukwł okoliczności konieczne dla rozpoznania sprawy, w tym stan własności mogą być ustalane na podstawie różnych środków dowodowych. Nie muszą być to zatem dokumenty, na jakie wskazuje apelujący tj. odpisy z ksiąg wieczystych, akty notarialne. Z uwagi na czasokres, powodowie mogli mieć uzasadnione problemy w odnalezieniu materiałów źródłowych stanowiących podstawę wpisów w lwh (...) ich poprzedników prawnych. Dlatego też, okoliczność tę wykazywali w inny sposób, a to poprzez przedłożenie stosownych arkuszy posiadłości. Tego rodzaju dokumenty nie mają znaczenia jedynie podatkowego, jak to stara się przedstawić apelujący. Pochodzą one z 1941r. i były częścią tzw. katastru austriackiego. W skład katastru wchodziły mapy katastralne, natomiast częścią zawierającą dane opisowe były właśnie arkusze posiadłości gruntowych. Tego rodzaju dokumenty, można zatem porównać do obecnie funkcjonujących wypisów z rejestru gruntów, a zatem w konkretnych okolicznościach sprawy mogą stanowić podstawę do ustalenia także stanu własności.

Niewątpliwie poprzednicy prawni powodów byli właścicielami nieruchomości, które przejęte zostały na własność Skarbu Państwa na podstawie orzeczenia Prezydium Rady Narodowej w N. z dnia 15.06.1950r., znak:(...),

świadczy o tym treść tego dokumentu. W orzeczeniu tym wprawdzie nie wskazano numerów przejętych parceli gruntowych, podano też, iż dawne księgi gruntowe zaginęły, niemniej jednak jakieś nieruchomości położone we wsi B. musiały zostać przejęte, skoro tego rodzaju orzeczenie zostało wydane. Powodowie przedłożyli również kartę przesiedleńczą z 2.07.1947r. dotyczącą poprzedników prawnych powodów, z której wynika fakt pozostawienia przez nich nieruchomości. Zauważyć przy tym należy, iż strona pozwana, mimo, iż kwestionowała nienależyte wykazanie własności poprzedników prawnych powodów, nie wskazywała jednocześnie, by to inne parcele gruntowe niż te, które były przedmiotem niniejszego postępowania, zostały przejęte na rzecz Skarbu Państwa. Z tego też względu, wbrew twierdzeniom apelującego, należało przyjąć, iż w okolicznościach niniejszej sprawy, powodowie w sposób wystarczający wykazali zasadność zgłoszonego roszczenia o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Za niezasadny należy uznać zarzut naruszenia art. 102 kpc odnoszący się do rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Składając tego rodzaju zarzut, apelujący winien był wskazać, jakie to szczególne okoliczności uzasadniałyby odstąpienie w niniejszej sprawie od zasady odpowiedzialności za wynik procesu, określonej w art. 98 kpc. Powołanie się na „zasadę słusznej ochrony interesów majątkowych Skarbu Państwa”, warunku powyższego nie spełnia. Należy podkreślić, iż twierdzenia dotyczące zawyżonej kwoty kosztów obejmujących koszt opinii geodety M. P., nie mogą stanowić argumentu uzasadniającego zastosowanie art. 102 kpc. Stanowiąc mogłyby ewentualnie podstawę do konstruowania zarzutu naruszenia art. 98 kpc, który to jednak nie został podniesiony. Na marginesie należy tylko dodać, iż kwota 3 321 zł za sporządzenie dokumentacji geodezyjnej przez M. P., a wynikająca z faktury VAT (k. 82), z uwagi na jej zakres przedmiotowy nie może być uznana za wygórowaną.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 7 pkt 8 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

(...)